

Sire M7 Ash

Exotische alles kunner

Binnen korte tijd is Sire een grote naam geworden in basland. Zeker de Jazz-achtige modellen, die ontwikkeld zijn met grootmeester Marcus Miller en dus ook diens naam dragen, worden gebruikt door bassisten van diverse pluimage: van beginners tot veelgevraagde sessiemuzikanten. Daarnaast heeft Sire de M-serie in het gamma, een eigen ontwerp waarvan we de vijfsnarige variant van het topmodel proberen.

Eerst even het saaie gedeelte: wat voor bas is het eigenlijk? Het model doet een beetje denken aan Elrick, ESP en MTD. Het is een bas die is opgebouwd uit mooie planken: fraai moerasessen, een subtiele maar erg mooie esdoorn top, een strakke maar nog ietwat bleek ogende esdoorn hals en een mooie, donkere ebben toets. Ik houd er wel van als merken hun best doen om mooie planken uit te zoeken voor hun bassen en bij Sire zijn ze daar zeker in geslaagd. De bas is voorzien van twee humbuckers en een uitgebreide driebands toonregeling.

De afwerking is echt heel erg goed, maar voor een bas van ongeveer 1000 euro mag je dat ook wel verwachten. Er is eigenlijk maar één puntje waar ik echt iets op aan te merken heb: de topkam. Die is aan de bovenkant prima, de hoogte is goed, snaren liggen er mooi in, maar hij is slordig in de hals gelijmd. Er zitten wat lijmrastjes, het lijkt alsof hij een keertje afgebroken is geweest en er opnieuw in is gezet. Het is vooral esthetisch want je er merkt niks van. Omdat de rest van de bas zo goed is, valt dit - vast exemplarische - slordigheidje op.

Sommige bassisten vinden dat een bas niet meer dan drie knoppen behoort te hebben. Die mensen zullen gillend wegreunen bij het zien van deze bas; als je de gestapelde knoppen ziet als twee is de M7 voorzien van maar liefst zeven knoppen en drie schakelaars. Dat lijkt nodeloos ingewikkeld maar is eigenlijk heel eenvoudig. Het is een driebands toonregeling, waarbij je de frequentie van het mid kunt regelen, een volumeknop, een regelaar voor de balans tussen de twee elementen en een passieve toonregeling. De schakelaars zijn er om de bas actief of passief te zetten en om de elementen in serie, parallel of enkelspoels te schakelen. De volume- en passieve toonknop zijn gestapeld, net als de

midfrequentieregelaar (waarmee je dus de frequentie en de hoeveelheid boost bepaalt), wat op zich prima is. Alleen is het vrijwel onmogelijk om ze los van elkaar te draaien. Ze zitten zó strak op elkaar dat je je volume dichtdraait als je je toonknop wil dichtdraaien, en andersom. Niet handig.

Comfort

Een bas moet natuurlijk goed klinken, maar minstens zo belangrijk is het speelcomfort en dat hebben ze bij Sire heel erg goed begrepen. De M7 is in balans, de hals is ontzettend comfortabel - wat bij een vijf-snarige bas niet altijd vanzelfsprekend is - en de afstelling uit de doos is echt uitstekend. Sire adverteert heel graag met hun *rolled fretboard edges*, waarbij de uiteinde van de frets geen hoek maken maar, je raadt het al, afrollen. Het klinkt als een marketingpraatje, maar eerlijkheid gebiedt te zeggen dat het echt erg fijn is. De frets lijken ongeveer dezelfde hoek te maken als de toets, waardoor de hals echt uitzonderlijk comfortabel is. Je gaat bijna denken waarom dit geen algemeen gebruikte methode is, tot je op een andere bas gaat spelen en concludeert dat het verschil ook weer niet zó groot is dat je niet meer zonder wil.

Op de een of andere manier is het voor dit soort instrumenten, die zóveel klankmogelijkheden hebben - ik heb niet geteld hoeveel verschillende instellingen je kunt maken, maar het zijn er veel -, moeilijk om een eigen smoel te hebben. Zo'n klank waarvan je op een opname meteen weet: ja, dat is bas X of Y. Daar heeft deze Sire ook een beetje 'last' van. Is dat erg? Nee, want daar zijn andere bassen voor. De toonregeling is uitgebreid maar duidelijk én heel erg bruikbaar, al moet je met de

hoe bruikbaar je klank is, hoe weinig hij hoeft te schuiven, en je band zal blij met je zijn. Jijzelf ook, want de M7 speelt onwijs lekker en is makkelijk te bedienen. Het enige wat je niet écht kan, is een eigen sound maken. Als je liefhebber bent van uitgesproken klanken, van karakter en niet vies bent van wat nukken, moet je niet bij deze bas zijn. Als je gewoon één hele goeie bas wilt waarmee je al je gigs met speels gemak kunt doen en je nooit zorgen hoeft te maken over of je klank wel in de mix past,

Als je gewoon één hele goeie bas wilt waarmee je al je gigs kunt doen, is dit een uitstekend instrument om te overwegen

elementschakelaars wel oppassen met het volumeverschil: in serie of enkelspoelmodus maakt een behoorlijk verschil. Als je allebei de elementen enkelspoels schakelt, zou je misschien een soort Jazz-achtige sound verwachten, maar dat is niet zo. Gek genoeg verandert je klank niet zo heel erg, behalve dat het iets minder dik is dan wanneer je hem 'gewoon' schakelt: parallel dus.

Een alleskunner

Je zou kunnen zeggen dat dit ding alles kan. Of nee: je zou kunnen zeggen dat je met deze bas alles kan. En in zekere zin is dat ook zo. Je kunt er elke muziekstijl mee spelen, hem naar al je gigs meenemen en je komt er prima mee weg. Je zal complimenten krijgen van je geluidstechnicus over

is dit een uitstekend instrument om mee te nemen in je overwegingen. ●

Sire M7 Ash

Kleur: naturel
Body: moerasessen, gevlamd esdoorn top
Hals: esdoorn, geschroefd
Toets: ebben
Frets: 24, medium
Elementen: 2x Marcus Muller Pure humbucker
Regelaars: volume, toon, balans, midfreq, hoog, midden, laag
Elektronica: driebands EQ + passieve toonknop
Stemmecmechanieken: Sire
Brug: Sire Big Mass
Mensuur: 34 inch
Breedte bij topkam: 38 mm
Land van herkomst: Indonesië
Richtprijs: € 1.033,-
sire-usa.com • tma-benelux.com

